

Warszawa, dnia 30 stycznia 2024 r.

Sygn. akt VI Ka 576/23

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

protokolant: sekretarz sądowy Adrianna Sadowska

4 przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 30 stycznia 2024 r.

5 sprawy Z. R., syna K. i I., ur. (...) w W.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 202 § 4a kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9 z dnia 13 marca 2023 r. sygn. akt III K 951/21

I. **zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

II. **zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie na rzecz adw. M. P. kwotę 1.033,20 (tysiąc trzydzieści trzy i 20/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;**

III. **zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 576/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 13 marca 2023 r. w sprawie o sygn. akt III K 951/21.</p>	
<p>1.2 Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi			

przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		Z. R.	Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna - k.209 Informacja e - (...) k.204
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja e - (...)	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty, nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.

<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Wskazać fakt</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. dokonanie ustaleń, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny, podczas gdy okoliczności przedmiotowo - podmiotowe określone w treści art. 115 § 2 k.k., występujące w sprawie i ich należyte uwzględnienie oraz nadanie im właściwego znaczenia powinno skutkować przyjęciem, że czyn przypisany oskarżonemu cechuje się nieznacznym stopniem społecznej szkodliwości, co miało wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia skutkującego niezasadnym skazaniem, nie zaś warunkowym umorzeniem postępowania;</p> <p>2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary wymierzonej oskarżonemu w wymiarze 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej na okres 3 (trzech) lat próby, której to dolegliwość przekracza stopień winy oskarżonego, a także jest</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	nieadekwatna do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego czynu
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.	
<p>Zarzuty były niezasadne. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. Także wymierzona oskarżonemu kara nie była rażąco niewspółmierna.</p> <p>Jak stanowi art. 66 § 1 i 2 kk, sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przy czym warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Z kolei rażąca niewspółmierność kary sprowadza się do znacznej dysproporcji pomiędzy wymierzoną karą, środkiem karnym lub nawiązką a taką represją, która powinna być wymierzona, aby w odczuciu społecznym uznana została za sprawiedliwą. Nie każda więc nietrafność wymiaru środka represji karnej uzasadnia zmianę orzeczenia. Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny wtedy, gdy kara, środek karny lub nawiązka wprawdzie mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, ale nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności</p>	

dotyczących sądowego ich wymiaru (art. 53–56 kk). Zarzut ten może dotyczyć wyboru rodzaju kary, środka karnego, nawiązki lub innego środka albo ich wysokości, czy też niezastosowania np. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 143/20, rażąca niewspółmierność, zachodzi tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary. Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Apelacyjnego w Poznaniu zawarty w wyroku z dnia 3 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 211/20. Wskazano w nim, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą.

Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary. Trzeba pamiętać, że

zgodnie z art. 438 pkt 4 kpk ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Tym samym dopiero wykazanie rażącej niewspółmierności kary, a więc istnienia wyraźnej dysproporcji między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary, uzasadnia korektę zaskarżonego wyroku przez sąd odwoławczy.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, formalne warunki instytucji warunkowego umorzenia postępowania zostały spełnione. Oskarżony nie był w przeszłości karany, a przypisany mu czyn z art. 202 § 4a kk jest zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi 5 lat. Jednocześnie oskarżony jest człowiekiem w podeszłym wieku, ma stałe miejsce zamieszkania i prowadzi ustabilizowany tryb życia. Niemniej, zdaniem Sądu Okręgowego, w pełni podzielającego pogląd Sądu Rejonowego, nie sposób było uznać, żeby wina i społeczna szkodliwość dokonanego przez niego przestępstwa nie były znaczne, co z kolei uniemożliwiało warunkowe umorzenie prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego.

Po pierwsze, oskarżony pobrał zdjęcia w 2007 r., a zatem posiadał je przez kilkanaście lat. Jednocześnie

nie usunął ich podczas przenoszenia na inny dysk, do czego doszło w 2017 r. Skoro oskarżony przyznał, że przeglądał posiadane treści, to nie mógł nie zauważyć tych będących przedmiotem niniejszej sprawy. Po drugie, gdyby oskarżony nie interesował się pornografią dziecięcą, to nie wszedłby na strony bądź katalogi z tą tematyką i nie zapisał ich na swoim komputerze. Po trzecie, było to nie jedno, ale trzy zdjęcia, które przedstawiały nie jedną, ale cztery osoby. Co więcej, trzy z nich miały znacznie poniżej 15 lat. Po czwarte, widniejące na zdjęciach dziewczynki były całkowicie nagie, ich miejsca intymne były całkowicie widoczne, a wykonywane pozy miały ewidentnie charakter pornograficzny.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, stopień winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego był znaczny. Oskarżony musi ponieść odpowiedzialność karną za swoje postępowanie. Jedynie wyrok skazujący będzie odpowiednią reakcją, która uświadomi mu jego naganność i zmieni je w przeszłość. Jeśli chodzi o wymierzoną mu karę, to nie sposób jej uznać za niewspółmierną, a tym bardziej rażąco. Czyn z art. 202 § 4a kk jest zagrożony karą, której dolna granica wynosi 3 miesiące a górna, o czym mowa była już wcześniej, 5 lat. Tym samym wymierzona kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest zbliżona do minimalnej. Zastrzeżeń nie budził też 3-letni okres próby. Wprawdzie jest on maksymalny, jednak tylko w taki sposób zachowanie oskarżonego będzie skutecznie weryfikowane.

Prawidłowe były też pozostałe rozstrzygnięcia, to jest oddanie

<p>oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby i zobowiązanie go do informowania sądu o jego przebiegu. Jednocześnie słusznie orzeczono wobec niego zakaz zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania wszelkich zawodów oraz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich, opieką nad małoletnimi, który był tu obowiązkowy na okres 5 lat. W ocenie Sądu Okręgowego, całkowicie akceptującego stanowisko Sądu Rejonowego, niezwykle istotna jest tu prewencja. Tylko w ten sposób można wyeliminować bądź znacznie zminimalizować niepożądane zachowania w tym zakresie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego Z. R. na okres próby lat 2.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutów brak było podstaw do uwzględnienia związanego z nimi wniosku. Jak już wyżej wskazano, stopień winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego był znaczny, a co za tym idzie powinien wobec niego zapaść wyrok skazujący, a nie warunkowo umarzający, co też nastąpiło.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 13 marca 2023 r. w sprawie o sygn. akt III K 951/21.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Konsekwencją tego było wydanie wyroku skazującego, a nie warunkowo umarzającego. Prawidłowa była też wymierzona mu kara. Tak co do rodzaju, jak i wysokości. Zastrzeżeń nie budziły też pozostałe rozstrzygnięcia.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Z. R.	II i III	Biorąc pod uwagę, że w postępowaniu odwoławczym uczestniczył obrońca oskarżonego z urzędu, na jego wniosek przyznano mu wynagrodzenie w kwocie 1033,20 złotych, w tym podatek od towarów i usług, za pomoc prawną, jaką udzielił mu na tym etapie postępowania. Wzięto zatem pod uwagę wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r. o sygn. akt SK 78/21, z którego wynika brak podstaw do rozróżnienia w rozporządzeniu w tym zakresie wynagrodzenia obrońców z urzędu i z wyboru. Obowiązywała zatem stawka za postępowanie odwoławcze nie w wysokości 420 złotych, ale w wysokości 840 złotych. Powyższe przewiduje § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.

		Ponadto, z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, w tym w szczególności niskie dochody, należało zwolnić go od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. O powyższym orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk.
7. PODPIS		

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 13 marca 2023 r. w sprawie o sygn. akt III K 951/21		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana